ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ
Ἐσωτερικοῦ Δρ.120 = Ἐξωτερικοῦ Δρ 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Ἐσωτερικοῦ Δρ.65 || Ἐξωτερικοῦ Δρ 120

Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΤΡΙΤΗ 24 Ἰανουαρίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΑ'.— Ἀριθ. 3475

ΑΣ ΤΗΝ ΑΝΑΜΕΝΩΜΕΝ

Αἱ ἐκ Λωζάνης καταφθάνουσαι σήμερον εἰδήσεις, παρ' ὅλας των τὰς ἀντιφάσεις, δι' ὧν ὁτὲ μὲν παρουσιάζουν ὡς βεβαίαν καὶ προσεχῆ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης, ὁτὲ δὲ ὡς ἀδύνατον τὸν συμβιβασμὸν λόγῳ τῶν ἀδιαλλάκτων Τουρκικῶν ἀξιώσεων, ἀφίνουν οὐζ ἤττον νὰ διαφαίνεται καὶ πάλιν ὁ κίνδυνος τοῦ ναυαγίου τῆς εἰρηνευτικῆς προσπαθείας τῆς Συνδιασκέψεως, εἰς ὃν αὖθις φαίνεται ὅτι εἶνε προορισμένη νὰ ὑπομύσῃ μοιραίως παρ' ὅλας τὰς πρὸς διάσωσιν αὐτῆς προσπαθείας.

Παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῶν αἰσιοδόξων προσωνιζομένων ὡς ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν τὴν Τουρκικὴν συγκατάθεσιν εἰς τοὺς προταθέντας ὅρους τῆς συνθήκης, ὑπάρχουν λόγοι πολλοὶ πείθοντες, ὅτι δὲν ἀπομένεται ἐντελῶς ἡ πιθανότης μιᾶς ματαιγχρηματικῆς ἀρνήσεως τῆς Τουρκίας ὅτως δεχθῇ τὴν συνθήκην, ἀνατρέπουσα τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθείσας ἐν τῇ Συνδιασκέψει συμφωνίας.

Καὶ οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι ὄχι μόνον πολλοὶ ἀλλὰ καὶ σοβαροί, καθίστανται δ' ἔτι μᾶλλον σοβαρώτεροι ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Τουρκία κατ' αὐτάς, πλὴν τῶν ἀναμφισβητήτων Γαλλικῶν συμβουλῶν ὅπως φανῇ ἐδιάλλακτος καὶ ὡς ἡ ἀλήθεια διεστιστώθη ἤδη, ὑφίσταται καὶ ἰσχυροτέραν ἢ πρὶν τὴν πίστιν τῆς Μόσχας, ἐξ ἀφορμῆς πάντα λόγον νὰ ἐπιτύμῃ τὸ ναυάγιον τῶν ἐν Λωζ' ἢ διεξαγομένων συνεννοήσεων.

Οὕτω καθίσταται περισσότερον καθ' ἑκάστην φανερωτέρα ἡ γνώμη, ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἀρνηθῇ ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ δεχθῇ τὰς συμφωνίας τῆς Λωζάνης; καὶ ὅτι θὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν διατάραξιν τῆς εἰρήνης; ἐπὶ τῇ Ἀνατολῇ, ἢ; ἢ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔκτυπε ποτὲ ἀποβλέπουσα.

Τὴν τοιαύτην ἄλλως τε ἀπόψιν ἐνισχύουν καὶ αἱ ἐκ διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν κέντρων καταφθάνουσαι κατ' αὐτὰς εἰδήσεις.

Εἰδήσεις, καθ' ἃς οἱ Τοῦρκοι δὲν φαίνονται ἀπομακρυνθέντες τῶν ἀπαιτήσεών των ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς εὐρυθμίσεως ὅ.' αὐτοῦ; διαρρυθμίσεως τῶν συνόρων τοῦ Ἕβρου καὶ περὶ δημοψηφίσματος ἐν τῇ Δ. Θρᾴκῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως; ὅτως; ἡ Ἑλλὰς καταβάλῃ εἰς αὐτοὺς πολεμικὴν ἀποζημίωσιν, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς; ὁ τοῖς δέχεται νὰ θυσιάσῃ καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἐπὶ τῆς Μικρᾶς ἀσίας διεκδικήσεις των.

Καὶ κατὰ πόσον μὲν ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ὑπομείνῃ εἰς ἐμφοτέρας τὰς τουρκικὰς ταύτας ἐξωφρενεῖς εἶναι τόσον γνωστὸν ὥστε τὰ ἀποβαίνει τελείως ἄσκοπος πᾶσα ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐνασχόλησις.

Εἶναι γνωστὰ ὅμως; καὶ αἱ διαθέσεις, ἃ ὄχι ὅλων τοιαύτας τῆς; μιᾶς; ἐκ τῶν μεγίστων Δυνάμεων, ἀπέναντι πάσης τοιαύτης Τουρκικῆς; ἀκαταίρας; ἔτως; παρατείνει τὴν σημερινὴν ἐκκρεμότητα, ὥστε ἴδν ἀποκλείνει ἢ νὰ ἀκυρωθῇ πάντα; ἢ τελευταία ἐξέλιξις; ἢ; Τουρκικῆς ἀπειλήσεις εἰς; ὁλ νὰ λάβῃ ἡ κατάστασις τὴν τροπὴν ἐκείνην ἢ ἐπιβάλλουν πλέον κὰ πράγματα.

Καὶ ἡ λέξις αὕτη θὰ λεχθῇ τάχιστα, ἂν δὲ ἐλέχθη ἤδη καθ' ἣν στιγμὴν αἱ γραμμαὶ αὗται χαράσσονται.

Ἄς τὴν ἀναμείνωμεν λοιπόν.

— Ἠμπόρουν ἔχομεν καθῆκον νὰ τὴν ἀναμείνωμεν ἐφ' ὅσον ἄνευ αὐτῆς; πᾶσα ἐλπὶς τῆς; κατεστάθη; κρίσις μας θὰ ἦτο, καὶ πολὺ δικαία; ἀτυχοῦς; πεπεισμένης ἀναμενομένη.

Η ΠΝΟΗ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

Ἐλήφθη ἡ κατωτέρω ἐπιστολὴ στρατιώτου ἐκ τοῦ μετώπου:

Μάννα μου,

Σὲ σένα τὸ γράφω αὐτὸ τὸ γράμμα, σὲ σένα ποὺ μὲ γέννησες γιατί μέσα σὲ σένα νοιώθω καὶ τὴ πιὸ μεγάλη μάννα τὴν Ἑλλάδα μου. Μάννα μου. Δὸς μου χαρὰ τὰ δύο αὐτάκια σου τ' ἀγαπημένα μου νὰ σοῦ τραγουδήσω, ὄχι νὰ σοῦ τὸ γράψω, ὅτι ἔχω στὴν καρδιά μου γιὰ τὴν ζωή μου ἐδῶ στὸν Ἕβρο ποὺ φυλάγω σκοπὸ τὴν εἰρήνη τῆς πατρίδος. Ἄκου μάννα μου προσοχὴ κὰ. Ἡ καρδιά σου δική. Ἔχω τώρα τέσσερις μῆνες ἐδῶ καὶ εἶμαι ἕνας στρατιώτης τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας. Ἕνας στρατιώτης ποὺ πρώτη φορὰ φόρεσε σπαθὶ καὶ κράτησε τὸ ἱερὸ ντουφέκι. Ἀπόψε εἶναι παραμονὴ Χριστουγέννων καὶ εἶμαι στὴ μοναξιά.

Ἀντικρὺ μου ἔλαβε τὸ σκοπὸ τὸν Τοῦρκο καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἔλαβε τὸν Ἀοκλέρο, τὸν γόρτο, τὸν τσαπανὸ καὶ ἔχω τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχία νὰ ἴδω στὸν οὐρανὸ ἀπόψε τ' ἀστέρι τὸ πολύφωτο τῶν μάγων ποὺ τοὺς ὁδήγησε στὴν φάτνη τῶν ἀλόγων πρὸς αἰδρεσιν τοῦ Χριστοῦ μου τοῦ μικροῦ καὶ εἶμαι ἕνας στρατιὸ μὲ σὲ νίκη, στὸν ὁρίαμβο, στὴν δόξα, στὴν τιμή.

Τέσσερις μῆνες εἶπα καὶ γράφε ἐσὺ μὰ τὸ ἀοῦ σου καὶ μὲ τὴν φοχή σου τώρα.

Τέσσερις μῆνες αὐτοχιμένος χαρούμενος γελαστὸς καὶ ἐλπιδοφόρος γιὰ τὸ σκοπὸ ὅπου ἤρθα ἐδῶ καὶ μένω. Εἶμαι ντυμένος καὶ ξέρεις τί θὰ πῇ ντυμένος.

Κάτι ἀφάνταστο κάτι ποὺ δὲν εἶδα ποτὲ ἀληθινὰ ὁ Ἕλληνας στρατιώτης. Ὁ μανδίας μου εἶναι ὅμοιος μὲ ἐκεῖνον ποὺ φορεῖ ὁ Μέραρχός μος καὶ ὅλοι οἱ ἀιώτεροι μου ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ρούχα, ὅλα νοικοκυραμένα καὶ στοργικά.

Τρῶγω καλὰ μάννα μου, καλλίτερα ἀπὸ τὸ σπῆτι μου. Τρώγω καὶ καλοπερνῶ καὶ χαιρόμαι τὴν ζωήν μου μαζὶ μὲ τέλεια τὰ παιδιὰ ποὺ εἶνε συστρατιῶται μου, ἀδελφοί μου ἀληθινά, γιατί κουηγούμαν ἕνα σκοπὸ, πὼς νὰ ξεπληρώσομε τὴν ντροπὴ ποὺ ἐπάθαμε, πὼς νὰ δώσοσομε πάλιν τὴν πατρίδα. Καθ' ὅλα ἑτοιμοι εἴμαστε καὶ ὁ Θεὸς μαζὶ μας. Ἄλλα εἶνε μαζὶ μας καὶ οἱ ἀνωτεροι σαν ἀληθινοὶ πατέρες. Δὲν πάλαμε δὲν δίψοσμε δὲν εἴμαστε γομοὶ δυστοχισμένοι, ἀξιοδάκρυοι. Δίπλα μου αὐτὴν τὴν στιγμὴ ἀκοῦω ταῖς φωνὲς τοῦ Μεράρχου ποὺ φωνάζει καὶ λέγει. Νόστο κρέας σήρατε πως θὰ τὸ φτιάσετε ἀβίμον γα τὰ κεπάκι νὰ καλοφάγε εἶνε Χριστούγεννα. Αὐτὸ ἄκουσε καὶ νοιωθῶ μέσα μου πὼς κάτι τοιαῦθρωπο εἶνα σταλμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ τὴν πατρίδα.

Μάννα μου δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε ἐδῶ, μαρμγὰ ὁ στρατηγὸς μας καὶ μᾶς καθαρὰ ὁ Ἀρχιστρατηγὸς ἀδελφωμένος μὲ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σωτηρίας τῆς Πατρίδος μὲ τὴν ἐπανάστασιν τὴν ἀγία ποὺ μᾶς ἔδωσε καὶ ὅλοι μας μαζὶ δυνατοὶ, καθαρὰ τιμιοι, τιμιοι προστατικοὶ Ἕλληνες καὶ Χριστιανοὶ μ' ἕνα πόθο μὲ μιὰ φλογερὰ μιὰ ὁρμὴ θὰ πεταξομε ἐκεῖ ποὺ χρέια καὶ χρόνια προσμένει ἡ φωλὴ μας νὰ φρονιαστῇ.

Θὰ λειτουρτήσομε μάννα μου φωτεινὴ Ἀγία τοῦ Θεοῦ Σοφία. Δότο τὸ γράμμα μου τὸ σταυρὸ καὶ τὸ πρῶτον δάκρυ τοῦ σεῖς γειτόνισσες, σεῖς Ρούσες, σὰ Βοῦνα, σὰ Λαγκάδια καὶ κάνετε τὸ προσκυνὶ καὶ τετραδίγγελο ἱερό, γιατί εἶναι τὸ γράμμα τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος. Μάννα μου θὰ νικήσομε, θὰ δεξασθοῦμε, θὰ ξεπληρωσοῦμε τὴν ντροπή. Προσοχὴ καὶ προσοχὴ καὶ τίποτε ἄλλο. Σοῦ φιλῶ τὸ χέρι σου.

Ὁ γυιός σου.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε φιλοπόλεμος. — Δηλώσεις τοῦ κ. Πλαστήρα

Λωζάνη, 18.— Κατὰ τὴν συνάντησιν των οἱ κ. κ. Βενιζέλος καὶ Πλαστήρας ἐξέθηκαν ἀμοιβαίως τὴν κατάστασιν.

Ὁ κ. Πλαστήρας θὰ ἀναχωρήσῃ ἀντεθὲν τὴν Πέμπτην τὸ ἑσπέρας ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Σήμερον τὴν πρωΐαν συνομίλησα ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ κ. Πλαστήρα, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε μεταξὺ :

— Ἤλθον εἰς τὴν Λωζάνην νὰ λάβω τυθεῖν τῆς εἰρήνης....

—Ἡ τοῦ πολέμου —παρατήρησα, ἀστειευόμενος.

— Δὲν εἴμεθα ἐν τούτοις φιλοπόλεμοι— ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Πλαστήρας. Ἀπ' ἐναντίας ἐπιθυμοῦμεν τὴν εἰρήνην καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς προέβημεν εἰς τόσας θυσίας. Ἐνοεῖτε, ἐὰν οἱ Τοῦρκοι θελήσουν νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν, ὁ ἡμέτερος στρατός, ὅστις διατελεῖ εἰς ἐνθουσιασμὸν φλογερώτερον τοῦ 1919, θὰ ἀποκρούσῃ τοῦτος ἀμέσως καὶ θὰ κατανικήσῃ αὐτούς.

— Ἐὰν ἡ Διάσκεψις ἀναληθῇ, θὰ δοκιμῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ στρατὸς νὰ ὑπομείνουν τὰς θυσίας τῆς μαχῆς ἀναμονῆς;

— Ἀμφότεροι ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπομονήν. Καὶ ἡμεῖς ἀκόμη οἱ στρατιωτικοὶ, τῶν ὁποίων τὰ συναισθήματα προτρέχουν τῆς φοχρᾶς σκέψεως, ὀφείλομεν νὰ ἔχομεν ὑπομονήν.

»Οἱ λαοὶ ἔχουν καθήκον νὰ μὴ διακινδυνεύουν τὴν τύχην αὐτῶν διὰ τῆς προκαίρου ἀπομονήσεως των. Μὴ ἔχοντες τὴν φοχολογίαν ἣν εἴχομεν εἰς τὴν Μελβόρνην ὁ κρατῶν καὶ τὰς σημερινὰς θέσεις ἡμῶν. Οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι δεῖον νὰ κατανοήσουν ὅτι ἡ παρουσία τῶν Τούρκων εἰς τὴν Εὐρώπην εἶνε κίνδυνος διὰ τὴν ἡμέτερον ἀσφάλειαν.

Εἰς ἐρώτησίν μου σχετικὴν μὲ τὴν ὑπογραφὴν σήμερον συμβάσεων περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν ὁ κ. Πλαστήρας μοῦ εἶπε:

— Συμμετέχομεν μεγάλως εἰς τὴν θλῖψιν τῶν προσφύγων. Ἀλλὰ ἡ συμφωνία δὲν εἶνε καταστρεπτική. Οἱ πρόσφυγες κατελάβοσαν τὴν Ἑλλάδα εἰς στιγμὴν κατ' ἣ ἡ κρατικὴ μηχανὴ εἶχε παραλύσῃ καὶ ἐπόμενος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πράξωμεν ὅπερ αὐτῶν περισσότερα τῶν ὅσων ἐπράξαμεν.

Εἰς ἐρώτησίν μου δὲν πράγματι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠγνοῦν τὴν μεταφορὰν τοῦ Κωνσταντίνου εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως μοῦ ἀπήντησεν :

— Ὀλίγοι τῶν οἴκων τοῦ Κωνσταντίνου μᾶς ἐζήτησε τὴν μεταφορὰν του, ἐπομένως ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἡ Κυβέρνησις ὁδόλως ἐξέτασαν τοιοῦτον ζήτημα.

Γενικῶς εἰπὼν τὸν κ. Πλαστῆρα ἀποφασιμόνον νὰ ἐνάρμονισῃ τὴν Ἐπανάστασιν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. Ἀλλὰ συνάμα κατείδον ὅτι, ἐὰν οἱ Τοῦρκοι θελήσουν νὰ ἀποφεύσουν τὴν καταστάσεως, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως εἶνε ἀποφασισμένος διὰ πολέμου μέχρις ἐσχάτων.

Ἐπαυσεν ἡ ἐκ Τουρκίας μεταφορὰ τῶν προσφύγων

Τηλεγράφημα ἐκ Λωζάνης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἀγγέλλει ὅτι ἔπαυσε πλέον ἡ ἐκ Τουρκίας μεταφορὰ προσφύγων. Κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα τὸ γεγονὸς ὀφείλεται εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑπογραφὴν τῆς συμφωνίας περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἰσμὲ

Παρισιοι, 20.— Τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Λωζάνης, ὅτι ἡμερὰ διεξεβάλη τὴν ἔκτασιν τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Μυστικαὶ ἰδιαίτεραι συνομιλίαι ἔλαβον χώραν μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Συμμαχικῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς.

Τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς εἰς τὸ αὐτὸ ἀνακοινοῦ δὲν προσθέτει ὅτι εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ Ἰσμὲ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκφρασθείσαν ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἐπέδωσεν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Συμμαχικῶν ἀντιπροσωπειῶν ἔγγραφον ἐν τῷ ὁποίῳ καθορίζονται αἱ τελευταῖαι διεκδικήσεις τῆς Τουρκίας.

Ἐκ Τουρκικῆς πηγῆς ἐφ' ἑτέρου διαφωτίζεται ἡ Ἀγγλικὴς πηγὴς πληροφορία, καθ' ἣν ὁ Ἰσμὲ ἐξουσιοδοτῆθη νὰ ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην. Ὁ Φαρὴτ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας, ἀναχώρησεν ἐκ νέου ἐκ Λωζάνης κατόπιν συνομιλίας ἡ, ἔσχεν μετὰ τοῦ Ἰσμὲ. Ὁ Τοιτσαρὶν θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ Κορικκὴν ἢ τὴν Δευτέραν μετὰ τινων ἐκ των μελῶν τῆς Ρωσσικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ τελευταία Ἀγγλικὴ ὑποχώρησις

Λονδῖνον, 20.— Ὁ λόρδος Κῶρζον θὰ φθάσῃ εἰς τὸ Λονδῖνον τὸ ἀπόγευμα τῆς προσεχοῦς Δευτέρας συμπληρώσας τὸν τελικὸν δικκανονισμὸν ὥστε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Λωζάνης τὴν Κυριακήν.

Μαγρὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ Ἰσμὲ θὰ διατυπώσῃ τὴν ἀπόφασιν του, ὅπως ὑπογράψῃ εἴτε μὴ τὴν συνθήκην.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ λόρδος Κῶρζον θὰ ἀναχωρήσῃ, ὡς συνεφωνήθη.

Κρατεῖ ἐντύπωσιν ἡ ἀντίθεσις ὅτι τὸ μέλλον τῆς Τουρκίας καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς ἐπιτεύξεως εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ εἰς τὴν ἀπὸ μακροῦ ζοκιμασθεῖσαν Ἔγῆν Ἀνατολὴν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Ἰσμὲ.

Ἡ σοβαρωτάτη ἐπιθυμία τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς συνομολόγησιν εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας διαφαίνεται ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης. Αἱ παραχωρήσεις τὰς ὁποίας διολαμβάνει αὐτὴ ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἀνώτατον ὅριον ἐξ ὅσων ἡ καλὴ θέλησις τοῦ Λόρδου Κῶρζον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιχορήσῃ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τῆς χώρας ταύτης νὰ ἀταρίνῃ.

Ἀγγλικὴ βαρυθυμία κατὰ τῆς Γαλλίας

Λωζάνη, 20. — Κατὰ τὴν γνώμην τῶν κύκλων τῆς Συνδιασκέψεως μόνον ἡ ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης ὁλῶ τῆς Τουρκίας δὰ ἐξρίπτεν εἰς τὴν λήθην τὸ τελευταῖον διάβημα τοῦ κ. Ποινκαρέ.

Λέγεται ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐσκέφθη καὶ περὶ ἀναλήψεως τῶν ἐν Γερμανίᾳ Ἀγγλικῶν πολεμικῶν ὁ νήμων.

Ἡ Μεσσούλη εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν

Ρώμη, 20.— Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων, ὅτι ὁ κ. Μπαλφοὺρ ἐλέβασε διὰ μακρὰν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας των Ἐθνῶν τὸ ζήτημα τῶν συνόρων μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς τέως ἀποικίας τῆς περιφερείας τῆς περιεχομένης εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐντολὴν διὰ τὸ Ἰράκ. Ἐζήτησε δὲ ὅπως, ἐὰν ἡ Τουρκία δὲν συγκατατεθῇ εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, συγκληθῇ εἰδικὴ συνεδρίασις. Ἡ μελέτημβ δια τὰ σχετικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πατρικαίας εἰρήνης.

Ἐντὸς δεκαπενθημέρου ὑπογράφεται ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης

Λωζάνη, 20. Κθὲς ὁ λόρδος Κῶρζον ἔσχε μακροτάτην συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ἰσμὲ πασᾶ, ἧς τὴν συνομιλίαν ταύτην ἀποδίδεται ἰδιαιτέραν σημασία. Μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς Διασκέψεως ἐπικρατεῖ ἡ ἠρεμία αἰσιοδοξία. Βεβαιοῦται ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι ἔλαβον ἤδη τὰς ἀναμενομένας ὁδηγίας ἐξ Ἀγκύρας, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Διάσκεψις νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ συνεδριάσῃ τὴν Κυριακήν. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην οἱ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι θὰ ὑποβάλουν τροποποιήσεις τοῦ κειμένου τῆς συνθήκης, αἱ ὁποῖαι θὰ δύνανται νὰ συζητηθοῦν. Ὑπολογίζεται δὲ οὕτω ὅτι ἡ εἰρήνη θὰ ὑπογραφῇ ἐντὸς δεκαπενθημέρου.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἄρχεται ἡ ἐπάνοδος ὁμήρων καὶ αἰχμαλώτων

Λονδῖνον, 18.— Τὰ δύο πρῶτα ἔγγραφα τὰ τελειωθέντα ἐν Λωζάνῃ εἶνε δύο ὁμολογίαι μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, αἵτινες ὑπογράφησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ Ἰσμὲ.

Ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἀφορᾷ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ τῶν ὁμήρων 15 χιλιάδων προσώπων, ἡ δὲ ἄλλη τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων.

Ἡ πρώτη αὕτη ἐκχωρισμένη τῆς γενικῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτῆς ἄρχεται ἀπὸ σήμερον. Ἐντὸς ἑβδομάδος τὰ ἀρχίζει ἡ ἐπάνοδος των πολιτικῶν αἰχμαλώτων καὶ ἡ παλινόστησις τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Ἡ σύμβασις πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν προβλέπει ὅτι ἡ ἀρχαία ἡ σχετικὴ θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου, (ν. ἡ.) καὶ θέλει διεξαχθῇ μὲ βάσιν τὸν ἀξιανταχασμὸν, ὁπὸ μικτῆς ἐπιτροπῆς Τούρκων καὶ Ἑλλήνων καὶ τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἑκατέρων χωρῶν διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κοινωνίας Ἡ σύμβασις αὕτη ἀποτελεῖ μέρος τῆς γενικῆς Συνθήκης ἤτ. δὰ ρυθμιζῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς Μοσσούλης.

Ὁ Ἰσμὲ πασᾶς ζητεῖ νὰ ἀνοίξῃ συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὅλης συνθήκης

Λωζάνη, 20.— Ἡ ὑπερολικὴ αἰσιοδοξία περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς Διασκέψεως δὲν φαίνεται δικαιολογημένη.

Κατὰ τὴν συνάντησιν του μετὰ τοῦ λόρδου Κῶρζον ὁ Ἰσμὲ πασᾶς ἐβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι διεβίβασε εἰς τὴν Ἄγκυραν τὸ κείμενον τῆς συνθήκης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ αὐτόνομον ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ Ἰσμὲ πασᾶς ἐξακολουθεῖ διατυπώων ἐπιφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι τείνουν νὰ ἀνοίξουν ἐκ νέου συζήτησιν ἐφ' ὅλων των σημείων τῆς συνθήκης.

Ὁ λόρδος Κῶρζον ἐθεώρησε ἀλλοῖος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Μοσσούλης, δὲν διέκοψεν ὅμως τὰς συζητήσεις.

Μεταξὺ κύκλων τινῶν τῆς Διασκέψεως δηλοῦται ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἄπαξ ἐπιδιώκουν παράλληλον χρόνον. Ἐπεξηγηματικὴς προστίθεται ὅτι οἱ Τοῦρκοι ζητοῦν πάρα τῶν Ρώσσων 800 ἑκατομμύρια ρουβλίων χρυσῶν καὶ 300 χιλιάδας στρατοῦ, ὡ. ἐνισχυσιν εἰς περιστάσεις ἐπαναλήψεως τοῦ πολέμου.

Μαγρὶ τοῦδε, οἱ Ρωσσοὶ εἰς τοιαύτην Τουρκικὴν αἴτησιν ἀπαντῆσαν ἀφορισολογικῶς. Σύνοψις οἱ Τοῦρκοι χρονοτριβοῦν ἐπὶ λόγου ἐν τῷ μεταξὺ δεδικτέρα, ὁποιεσδήποτε ἐκ Μόσχας. Μάλιστα, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐν λόγῳ κύκλων, καὶ τὸ πρᾶξιν ἐπιμένει ἡ Γαλλία ἐπιμένει ἀκριβῶς εἰς τὸ ἀπαιτοῦν τὰς Ρωσσοτουρκικὰς συνεννοήσεις.

Ἐπιβεβαιοῦται ὅλον ἐπιφυλάξεις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αἰσιόδοξος δεδομένου μάλιστα ὅτι ἐσχάτως κατεδείχθη Γαλλοτουρκικὴ τάσις πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν Ἀγγλῶν ἐν Μοσσούλῃ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων. Σύνοψις, δύναται νὰ δεδικωθῇ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἀντεκτᾷ εἰς εἰδικότερα μέτρα ἐν τῷ κεφαλῷ τῆς συνθήκης θέσεων τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 20 Σεπτεμβρίου 1922 Διάταγμα, δι' οὗ ἔτεσιν εἰς κατάστασιν πολιορκίας ὁ Νομὸς Λεσβίου καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ΔΨΘ Νόμου

Ἀπαγορεύομεν

Τὸ φέρειν προσωπίδας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Ἀπόκρεω.

Ὁ παραβάτης τῆς παρούσης θέλει συλλαμβάνεσθαι καὶ παραπεμπόσθαι εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 Νόμου ΔΨΘ συνεπαγομένων ἀπίνην φυλακίσεως μέχρι πέντε (5) ἐτῶν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 22 Ἰανουαρίου 1922

Ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Λέσβου]

Γ. Δάμπρου

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Δι' ὑπουργικῆς διατάξεως κοινοποιηθείσης καθίσταται γνωστὸν πρὸς τὰ Σώματα Στρατοῦ, Ἀναπληρωματικὴς Διοικήσεις καὶ Στρατιωτικὰς τοιαῦτας ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατοχυρώσεως τῆς λήστειας καὶ ταχείας ἐκδικάσεως σχετικῶν ζητημάτων καὶ παραβάσεων των περὶ λήστειας νόμων, ὅπως δοκιμασθῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως πολιορκίας ἀπαιτοῦν ποινικὴν ἀπαγῆν ἐπὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων τούτων καὶ ἐπιδιώκεται ἡ ταχυτάτη ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων τούτων ὑπὸ τῶν Λειτουργούντων Στρατοδικείων.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἐξεδίκασε κατὰ τὴν χθεσινὴν του συνεδρίαν 28 ὑποθέσεις.

ΕΠΙΣΤΑΘΜΙΑ ΕΠΙΒΗΤΟΡΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διὰ διατάγῆς του πρὸς τὸν Νομογεωπόνον Λεσβίου ζητεῖ ὅπως οὗτος μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καταλλήλου σταυλίου διὰ τὴν ἐξαυλωσιν ὄνων ἐπιβητόρων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἡμετέρας νήσου.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ὁ κ. Νομαρχὴς ἀπέστειλε προχθὲς πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς καὶ τ.ὸ. πρόεδρους τῶν Κοινοτήτων τοῦ Νόμου τὸ κατωθ. τηλεγράφημα:

«Ἐν συνεχείᾳ πρὸς προηγούμενον τηλεγράφημά μου περὶ ἐξαγωγῆς ἐλαίου καὶ σταφίδος, παρακαλῶ ἀκριβῶς ἀπὸ ἐλαιοπαραγωγοὺς, Ἐργοστασιάρχας, Σπαθουποιοὺς καὶ Ἐμπόρους ἐπιτροπὰς περὶ φαρμάκου ὅτι Γεωργοὺς, Ἐμπόρους καὶ Σπαθουποιοὺς δὲ' ἀπευθύνεις τηλεγραφήματος τὸ παραλαβεῖ κατορτσῆ καὶ μεθο

Υπεύθυνος: Ι. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

Της Ημερας

ΒΑΘΥΤΑΤΗ

εὐγνωμοσύνη αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς πρὸς τὰς Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ ὁ ομαζόμεθα σύμμαχοι καὶ φίλοι των.

Ἀλλ' ἡ εὐγνωμοσύνη μας οὐδὲν φθάνει μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ θεωρῶμεν τὸν τίτλον τοῦτον ἀντιστάθμισμα ἰσοφαρίζον πρὸς τὰς βαρυτάτας θυσίας, τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιβάλλει ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης.

Βεβαίως ὁ Ἑλλ Δ ὁς ὑφίσταται τὰς συνεπείας τῆς παραφρούνης του.

Οὐδὲ ὁ ἀρνούμενος τοῦτο

Ἀλλ' ἀρ.γε δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς τοὺς Ἰσχυροὺς ἐκείνους Συμμάχους νὰ βοηθήσωσι τὸν ἀνανήψαντα Ἑλλ. λαὸν καὶ νὰ προστατεύσωσι μέχρι τινὸς τοὺς εἰς οὐδὲν πταίσαντας Μικρασιάτας καὶ Θρᾴκας;

Νομίζομεν ὅτι θὰ ἠδύναντο—ἐὰν ἤθελον.

Καὶ δ' οὐδὲν τὸν λόγον ἀκριβῶς ὁ πόνος μας εἶνε βαθύτατος καὶ τὸ παράπονόν μας πικρόν.

Διότι ὑπεράνω τῆς πρὸς τοὺς Συμμάχους εὐγνωμοσύνης μας θέτομεν τὴν πρὸς τὰς ἐκ νέου ὑποδουλωθείσας Ἑλληνικὰς χώρας, τὴν πρὸς τὴν πατρίδα μας ἀγάπην.

ΕΙΝΕ

τόσον χονδροειδὴς ἡ πρότασις ὅπως ἡ Τουρκία ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Μοσούλης ἀλλ' ὁ τὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ Ἑλλὰς πληρώσῃ εἰς αὐτὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν 500 ἑκατομμυρίων φράγκων χρυσῶν καὶ τόσον καταφανὴς ὁ δι' αὐτῆς ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς, ὥστε νὰ ἀποβαίνῃ περιττὴ ἐντελῶς πᾶσα σοβαρὰ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις τόσον ἐκ μέρους ἐκείνων πρὸς οὓς διατυποῦται ὅσον καὶ ἐκ μέρους ἡμῶν, εἰς βάρος τῶν ὁποίων δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ.

Ἀλλὰς τε εἶνε τόσον πολλαὶ αἱ θυσίαι ἃς ἡ Ἑλλὰς ἐδέχθη μέχρι τοῦδε χάριν τῆς εἰρήνης, ὥστε νὰ ἀποβαίνῃ εἰς αὐτὴν ἀδύνατον τελείως νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλας καὶ μάλιστα ἐπὶ ζητημάτων ἐφ' ὧν εἶπε πλέον τὴν τελευταίαν της λέξιν, καὶ ἐφ' ὧν εὑρίσκεται ἐν τελείᾳ ἀδυναμίᾳ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς Τουρκικὰς ἀπαιτήσεις.

Μία δὲ τοιαύτη ἀπαίτησις τῶν Τούρκων εἶναι ἀναφισβήτητος καὶ ἡ περὶ ἀποζημιώσεως τοιαύτη.

Καὶ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην, ἀνεξαρτήτως τοῦ τοιούτου ἢ τοιούτου κατανυπάτος τῆς Συνδιασκέψεως, ἡ Ἑλλὰς ἀδυνατεῖ νὰ ἀποδεχθῇ, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἀρνησίν της ταύτην μὲ μίαν ὀλεκτικὴν περιπέτειαν.

Ἀρκεῖ μόνον ὅτι ἡ εὐθύνη αὐτῆς θὰ βαρύνῃ ἄλλους, οὐδέποτε δ' ἐκείνον ὅστις ἐδέχθη μυρίους ἐξευτελισμοὺς καὶ θυσίας διὰ νὰ κατοστήσῃ πραγματικὸν τὸ θεῖρινὸν περὶ εἰρήνης ὄνειρον τῶν Εὐρωπαίων διπλωματῶν.

ΧΟΡΟΙ

Ὁ χορὸς τῆς φιλοπτώχου

Πλήρης προμηθεύεται ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χοροῦ τῆς Φλοπτώχου ἀδελφότητος τῶν Κορίων ὁ ὁποῖος δίδεται ἀπόψε εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Πανελληνίου».

Ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν πρατηρουμένην ζήτησιν εἰσιτηρίων θὰ ἀχθῇ ἀσφαλῶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁλόκληρος ἡ Λεσβιακὴ κοινωνία ἔχει ὁρισθεῖ ἀπόψε τὸ Ρανταεῖον τηρεῖς τὸ «Πανελλήνιον» ὁποιαδήποτε ὁπωσδήποτε παυηγυρικὸν τὸ τόσον γιλαιδρωπὸν Σωματεῖον τοῦτο τῶν Κορίων μας.

Σχετικῶς παρεκλήθημεν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῶν τε ἐντοπίων ὡς καὶ τῶν παρεπιδημούντων ξένων, ὅτι ὅσοι τοιχὸν ἔλαβον εἰσιτήρια λημοιηθέντες ἢ ἐκ παραβρομῆς, δίδονται νὰ προμηθοῦνται τοιαῦτα παρὰ τῶν κ. κ. Μ.χ. Φ.δέλη Νάζι καὶ Ἀχ. Κοερκουλῆ.

Χορεσπερὶς «Ἀλληλοβοηθεῖας»

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 28 τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 9 μ. μ. ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τοῦ «Πανελληνίου» δίδεται ὁ ἐτήσιος μέγας οἰκογενειακὸς χορὸς τοῦ ἀγαθοεργοῦ Σωματείου τῆς πόλεώς μας «Ἀλληλοβοήθεια».

Πιστεύομεν ὅτι πάντα τὰ μέλη τοῦ Σωματείου καὶ τῆς πολίτης φέρων πρὸς τὸ καλὸν, θὰ τιμήσωσι τὴν ἑορτὴν τοῦ Σωματείου καθότι αὐ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὅλως πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν οἰκογενειῶν τῆς πόλεώς μας.

Ὁ Πρόεδρος

Χριστόδουλος Κατσάνης

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

«ΣΑΠΦΩ»

Ἡ τιμητικὴ τοῦ Φωκαΐνος

Ἐξαιρετικὴ προμηθεύεται ἡ ἐπιτροπὴ τῆς τιμητικῆς τοῦ κ. Φωκαΐνος ἡ ὁποία δίδεται τὸ ἑσπέρας τῆς Πέμπτης μὲ τὴν ὑπέροχον ταινίαν τὸ «Χανουμάκι» πρωταγωνιστοῦσης τῆς Ἔμμας Λόε τῆ σοφοῦ ἠλεκτῶν Ἀνατολιτικῶν καὶ Ἀρρικῶν τεμαχίων ὑπὸ τῆς μουσικῆς Περίλλου—Καρακάση.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μου φίλο Κυριάκο Παπαδήμο ποὺ σταφανώθηκε προχθὲς μὲ τὴν ἐκλεκτὴ τῆς καρδιᾶς του Δέσποινα Ἀγουναλίδου συγχαίρω ἀπὸ καρδιᾶς.

Ἀντώνιος Κανασαδέλλης

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Σαββάτου τὸ ἐνταῦθα Στρατοδικεῖον ἀξιῶ κατὰ ἀπὸ ὑποθέσεις, ἐφ' ὧν ἐξαδόθησαν αἱ κατεδικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ μ.α ἀθωωτική.

Ὁ στρατ.ὼ τὴς Ἐστρ. Κυνάτης, κατηγορούμενος ἐπὶ λιποτα.ίᾳ καὶ ἐπιδόσει εἰς ἰσόβια δεσμὰ· ὁ χωροφύλαξ Θ. Θομιαζῆς κατηγορούμενος ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως κατεδικάσθη εἰς τρίμηνον φυλάκισιν. Ὁ Ἀθ. Πιτιαζῆς κατηγορούμενος ἐπὶ διαιμᾷ κατεδικάσθη εἰς κἰρκτὴν 8 ἑτῶν καὶ 2 μηνῶν κ. λ. π.

ΟΙ ΑΔΗΛΩΤΟΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ

Τὸ ὑποφηφίον τῶν Στρατωτικῶν ἀκοινωνίσεων ἐτρόκλιον τὸ ἐξῆς ὁποῖον γνωστοποιεῖ ὅτι οἱ ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν κατοικόμενοι οἱ ἠμπροθέσμως ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων ὡς ἀδήλωτοι ὑπόκοοι τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ 245 Νόμου περὶ Στρατολογίας ὑποχρεώσεις. Ἐὰν ὅμως ἡ κλάσις εἰς ἣ διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡλικίας των ὑπήχθησαν, δὲν ἐκλήθη μέχρι τοῦδε πρὸς ἐκπόμασιν, ἀποδεικνύοται δὲ ὅτοι τὴν ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν καταγωγήν των δὲν ἀπόκεινται εἰς στρατιωτικήν τινα ὑποχρέωσιν.

Η ΤΕΝΕΔΟΣ ΕΝ ΑΠΟΓΝΩΣΕΙ

Ἐλέδομεν προχθὲς ἐκ Τενέδου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Σάλπιγγα»—Μυτιλήνην

«Ἐθνικὴς ἐπανόδου Ἡμέρα καὶ Τενέδου Θορικὴν κυριαρχίαν, ἐπιδεδειγμένα διὰ τῆς πληροφορίας ὅτι Βενιζέλος ἀγωνίζεται ἀπαλλάξῃ Ἕλληνας κατοίκους ὑποχρεωτικῆς στρατεύσεως, παρήγαγε λαὸν Τενέδου καὶ ἐκτοθὲν κύριοι μένος τετρακισχίλιος πρόσφυγας ἀλγυνόστερν ἐπόπωσιν.

«Ἀτὸς ἐν συλλαλητηρίῳ διεμαρτυρήθη Δώδεκανα κατὰ προστιμόμενη· ἀ ηδόστου ἀτεκίας, ἀσυγγνώστων διὰ πολιτισμὸν εἰκοστοῦ αἰῶνος. Πένθος καὶ ἀρήμωσις ἐπικέλεσε ἀνταθῆν».

Πρόεδρος Κοινότητος *Θεοχαρίδης*

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ

ΟΙ ΕΝ ΠΕΤΡΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ἐλέδομεν ἐκ Πέτρας τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἐφ' ἧς ἐρεκλώσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων:

Δὰ τῆς παρ.ὸτῆς μου δηλῶ ὁμὶν ὅτι οἱ ἐδῶ πρόσφυγες ἐπὶ μίαν τετραμηνίαν κατ' ἄτομον ἔλαβον 4 ὀκάδες ἀ.ορον, ἐν' ἡ ἔπρεπε νὰ λάβουν 16 ὀκάδας. Ὅ; ἐλέπετε 12 ὀκάδας ἀπελλόντες εἰς βάρος ἡ εἰς ὠφέλειαν τινος; Ἀγνοοῦμεν τὶ σοριδαινεῖ Ἐν τῇ χθεσινῇ ἐφημερίδι «Ἐλεύθερος Λόγος» ἀνέγνων ὅτι ἐκοιμήθησαν ἀδόσεις ὑπὸ τοῦ Ἀμεριακινικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν προσφύγων τῆς Νήσου μας 4.600 σάκκοι ἀλεύρων πολυτελείας, 7.500 κουβέρτες, 40 κιβώτια ἰσοτερικὰ ἐνδύματα καινουργῆ, 80 σάκκοι ζαχάρεως, 320 κιβώτια δομάκηνης, 52 βαρέλια κονιάκ, 160 σάκκοι ῥόρζης καὶ 80 σάκκοι φασκῆς, ἀρὰ γε τὰ τοιαῦτα ἀποστελλόμενα ἀφρῶν ἐιδικῶς τοῦς ἐν τῇ πρατεσοῦτῃ πρόσφυγας;

Ἐπιπροσθέτως αὐτοθὶ χορηγεῖται ἐπίδομα εἰς τοὺς πρόσφυγας ἔστω μία δρυχμὴ κατ' ἄτομον τακτικῶς, ἐν ᾧ ἐδῶ ἀπὸ τετραμηνοῦ μέχρι σήμερον οὐδεὶς ἀνεφανίσθη διὰ τὰ χρεῖῃ ἐν τοιούτον ἐπίδομ-. Τί σοβαίνει; τ μοστικισμὸς ὑπάρχει; Ἐπὶ τέλλο, παρακαλῶ θερμῶς ἐν τῇ ἐφημερίδι ὁμῶν ἀναγράφατε τὸ κατάλληλον ἄρθρον καὶ ἐνεργήσατε ἁρμοδίως διὰ τὴν περαιτέρω δικαίαν ἐκτέλεσιν καὶ διανεμῆν τῶν ἀναλογούντων ἐπὶ τέλους οἱωνδήποτε εἰδῶν καὶ διὰ τοὺς δοῶ πρόσφυγας.

Τὸ τοιοῦτον δὲ δὲν εἶνε ἰδιαιτέρᾳ μορ καὶ ἀτομικὴ παράκλησις. ἀλλὰ γενικὴ ἀπαίτησις καὶ παράκλησις ὅλων ἐν γέ ει τῶν ἐδῶ προσφύγων ἀμωτεῶν τῶν καὶ ὁποφερόντων πολὺ μάλιστα, ἀκφραζόντων δὲ δι' ἡμοῦ ὁμῶν τὴν ἄπαρον ἐ.ναμοσύνην των καὶ τὰς θερμὰς των εὐχαρ.στίας. Χ.

Ἐν Πέτρᾳ τῇ 19 Ἰανουαρίου 1923

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚ ΝΕΩΝ ΦΥΓΕΝΤΑΣ

Καλοῦνται οἱ ἐκ Νέας Φωκαίας πρόσφυγες ὅπως προσέλθουν σήμερον ὥραν 10 π. μ. εἰς τὸ Γυμνάσιον διὰ νὰ ἐκλέξουν νέαν Ἐπιτροπήν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΙΑΣΣΟΥ

Γενομένης προχθὲς ἐκλογῆς πρὸς ἀνάδειξιν νέας τεκμικῆς ὀκεπιτρικῆς τῶν ἐν Ἁγιασῷ προσφύγων ἐξελέγησαν ὡς τοιαῦτα οἱ κ.κ. Α.Κοντοδλῆς, Γ. Μανδηᾶς, Π Βαδέλλης, Ἰ Καρπδημήτρης καὶ Θ. Κερσμανλῆς.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ

Γενομένης χθὲς κανονικῆς ψηφοφορίας μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Μοσχονησίων ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Παναγῆς Μαρτίνης καὶ Γεώργιος Σταμοδλος.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ

Προχθὲς τὴν 3ην μετὰ μεσημβρίαν συνῆλθον εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Συνδέσμου τῶν κληρικῶν οἱ ἐν τῇ πόλει μας ἱερεῖς καὶ ἀπεφάσισαν νὰ σιμπήξουν σύνδεσμον ἀλληλοβοηθείας μεταξύ των. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐξελέγη πεντομελὴς προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ ἥτις θὰ συντάξῃ τὸ εἰκεῖον καταστατικὸν καὶ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰ μέλη τὴν προσεχῆ Κυριακὴν πρὸς ἔγκρισιν.

ΔΩΡΟΝ 500 ΔΡΑΧΜΩΝ

Προσφέρεται δῶρον πεντακοσίων δρχμῶν εἰς ἐκείνον, ὅστις ἤθελε ὑποδείξει καὶ συνελάβει ἕνα ἀποκιαστῆ μὲ καλὴν τιμὴν εἰκαν μὲ 5 6 δωμάτια εἰς κεντρικὸν μέρος δυνάμενα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς: Ὀδοντοϊατρικὴ κλινικὴ ἢ καὶ τρία δωμάτια παρ' ἀντίμφ εἰκογενείᾳ.

Ἀπεοθυντέον. Κοος Μ. Χατζηγρηγορίου καὶ Σ. Σανιέδη, Δ.πλωματοῦχοος. Χειρουργὸς Ὀδοντοϊατρὸς. Ὀδὸς Ἁγίου Σωμεῶν ἔναντι τῶν καταστημάτων τῶν ἀδελφῶν κ. κ. Λαλέλλη καὶ Περ. Ἀντωνίου. 1—3

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ Ἐπιτάκτος Πρακ. Τ. πενλῆς κάτοικος Πάταβδο δηλ.ρεῖ τῆς ὑπ' ἀριθ. 191 ἔτους 1920 ἀπόφ.σεως τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης ἐκλεί ὑπὸ ἀπιστηφίν καὶ ὁ.ωνεῖ πάτα πράξις ἀποκ ἄλ.ης ἐκ τῆς συνταξάσης τοῦ ἀ.τιλήπτορός τοῦ εἶνε νόμῳ ἄκυρος.

Γ. Λαζανᾶς καὶ Βογιατζῆς

(Δι η ἀρν.)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

„Ἑλληνικὸς Μονοαρχισμὸς"

Σπουδαιοτάτης σημασίας σύγγραμμα ἐξεδόθη κατ' αὐτὸς ἐν Ἀθήναις, παρὰ τοῦ φίλου κ. Ν. Ἀποστολοπούλου Γραμματέως τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἀνεψιοῦ τοῦ Στρατηγοῦ Ν. Καλομενοπούλου.

Ἐν τῷ «Ἑλληνικῷ Μοναρχισμῷ» ἀπὸ τοῦ 1915—1917 ἐξετάζεται λεπτομερῶς κ'ς τὰς 400 κυκνοκυκομένας σελίδας του, δι' ἐγγράφων καὶ πειστικοτάτων ἐ πιχειρημάτων, θέμα ἐξόχως ἐνδιαφέρον, ἀναπαριστάται δὲ ὁλόκληρος ἡ πολυτάραχος τελευταία ἱστορικὴ περίοδος τῆς μοναρχικῆς βασιλείας κοῦ Κωνσταντίνου, συγκοινωνοῦσα πρὸς διάφορα γεγονότα τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ πρώτου.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς πρωτοτυπίας καὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ θέματος ἄκρο πρῶτος θίγει μετὰ τὴν ἀτιμίαν τοῦ μοναρχικοῦ καθεστῶτος ὁ φίλος κ. Ἀποστολόπουλος, ἐν τῷ συγγράμματι τοῦτῳ πρατιθέντοι ἀνεκδότ ἄγνωστα καὶ ἐνδιαφέροντα ἱστορικὰ ἔγγραφα, ἀποδεικνύοντα πλήρως τὴν ἀπολυταρχικὴν, ἀντισυνταγματικὴν καὶ μοναρχικὴν βασιλείαν τοῦ Κωνσταντίνου.

Ὁ κλάδος τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τῆς χώρας μας ἀποκτᾷ πραγματικὴν ἀλθῆνὴς περιεκτικοῦδιστον διὰ τοῦ συγγράμματος τοῦ ἐμβριθοῦς φίλου, ὃν ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν.

Ἀριθ. Πρωτ. 21.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ

Ὁ Εἰρηνοδίκης Ἐρεσσοῦ ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῆς ναυαγιοπρόσεως Ἐπιτροπῆς

Δ ι ὰ δ ν ε σ ο ὺ ἀ ν ὄ ψ ε ι

Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 46250 καὶ 2260 πρωτόθυτος ἔτους ἔγγραφα τοῦ Ἀμερικάνου καὶ Ἑλλήνου Μυτιλήνης καὶ τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 182 καὶ 188 ἀναφορὰς τοῦ ἐκτελοῦντος τὰ Ἀμερικανὰ Σκρίπο Τελεοκοπεῖν Σκρίπο Σκρίπο ὅτι ἐξαιρέσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς Σκρίπο ἐ.ε.δομήκας ἐλλείπ ἐκ ναυαγίου ἢ ἐξ ἄλλης ἢ καταμερῆσαντες κόμμον ἀποτελεσμένην ἐκ σανίδων (φαρδειῶν καὶ στενῶν) γιλιων διακοσίων πεντήκοντα (χιλιάδες 1250), ἑξακοσίων (χιλιάδες 600) κεφαλονίων, ἑκατὸν ἕξ (χιλιάδες 16) μαδεμίων ἢ πόντων, καὶ δέκα ἑπτὰ (χιλιάδες 17) δεμάτων μουσελαινῶν. Ἐπειδὴ ἡ ἐν λόγῳ ἐλλεῖ ὡς: ἐιβρεμμένη ὑπόκειται εἰς ἄμεσον φθορὰν. Τόδοντες καὶ τ' ἄρθρα 12, 17, 20, 21, 35, 38, 39 καὶ 40 τοῦ Νόμου Τ. Ν. Θ «περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιοπρόσεων».

Ἐκεῖθεμεν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ὡς ἄνω ἀποκεῖσεν ἐλλεῖαν ἐν τῇ πλατεῖᾳ Σγρου (Σχολεῖον Τέκνων) ἔνδια καὶ εἶναι ἀπεῖθεκεμένη, τὴν 5ην Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους 1923, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 πρὸ μεσημβρίας ἐ ὠκίου ἀπὸ ὡς Σαμβ λιοπρωτοβ.ὸ.τος Εἰρηνοδικοῦ Ἐρεσσοῦ, ἥτις θέλει κατακύρωθῇ εἰς τὸν τὰ πλείονα προ ἀ.ε.γιόντα, ἀντὶ μετρητῶν κατεβλητέων εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειοδοτικοῦ δικαλλήλου ἅμα τῇ πάρεσι τοῦ πλειοδοτικοῦ.

Παρακαλοῦνται δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως προσέλθωσι καὶ πλειοδοτήσωσι εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας. Ἐ τελλόμεθα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν τῇ ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι «Σάλπιγγ» τρὶς καὶ τὴν τ.χ.ολλεῖαν τοῦτοῦ σοφῶ.ως πρὸς τ' ἄρθρα 20 καὶ 38 τοῦ Ν.μου Τρὸ πρὸς δὲ καὶ τὴ δὰ ρροφορικὴς κηρύξεως εἰς τὰ σοῦῆθη μέρη τῆς ἔρας τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐρεσσοῦ γνωστοποιῶμεν.

Ἐρεσσὸς 15 Ἰανουαρίου 1923

Ὁ Εἰρηνοδίκης: *Γεώργιος Τσιμπούσης*

Ἀντίγραφον: Ἐρεσσοῦ σοῦπμαρόν

Ὁ ἀπογραμματεὺς

Ἰωάννης Χατζῆ Μιχαηλίδης

Νευτικὸν Γρεσεῖον

Ἀχιλ. Ν. Κουρκουλῆ

Τὸ θαλαμηγὸν «ΓΠΕΡΟΧΗ» τῆς Ἀτμ)ς Ἀδελ. Γιαννοδλάτου ἀποκρήτῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἑσπέρας διὰ Δεδεαγάτς, Κ.βάλλας, Θεσ)ίκης, Χ.λκιδ-, Πειρα.ὰ καὶ Κρήτη.

Τὸ θαλαμηγὸν «ΔΕΛΦΙΝ» τῆς Νησιωτικῆς Ἀ μ)ς ἀπεχωρήσῃ τὴν πρωΐαν Παρασκευὴν ἑσπέρας διὰ Δεδεαγάτς, Κ.βάλλας, Θεσ)ίκης, Χαλκίδας, Πειρα.ὰ καὶ Πελοποννήσου.

1—2 *Ἐκ τοῦ Πρακτορείου*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

«ΠΑΛΗΟΥ»

Πρακτορεῖον Μυτιλήνης

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» ἀναχωρεῖ τὴν 26 Ἰανουαρίου ἡμέρᾳν Πέμπτην διὰ Δεδεαγάτς, Κοβάλλας, Θεσ)ίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειρα.ὰ, Κρήτη καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΠΗΝΕΙΟΣ» ἀναχωρεῖ τὴν 28 Ἰανουαρίου ἡμέρᾳν Σάββατον μετὰ μεσημβρίας διὰ Δεδεαγάτς, Κοβάλλας, Θεσ)ίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειρα.ὰ, Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου Παλησῦ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ν. Κ. ΠΑΡΙΤΣΗ & Γ. Ι. ΦΩΤΙΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Ἀρχοντοπαχαλᾶ Παραπλεύρως Παραρτήματος «Μ.Βρεττανίας»

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Σάλπιγγος»

Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀρ. 1732 *ΑΘΗΝΑΙ 22 Ἰανουαρίου* *ὥρα 11.40 μ. μ.*

Η ΚΡΙΣΙΜΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ἀπόψε προβλέπεται ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Λωζάνης θὰ διέλθῃ κρισιμοῦς στιγμὰς λόγῳ τῆς ἀναμενομένης Τουρκικῆς ἀπαντήσεως διὰ τὴν ἀποδοχὴν ἢ τὴν ἀπόρριψιν τῆς Συνθήκης.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΑΙΣΙΟΛΟΞΙΑ

Οἱ περὶ τὴν σηνδιάσκεψιν κύκλοι προβλέπουν ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη τῆς Τουρκικῆς ἀντεκρόσω τείας θὰ εἶνε κατφιτεικὴ καὶ ὅτι οἱ Τούρκοι θὰ δεχθοῦν τοὺς προτεθέντας ὅρους τῆς εἰρήνης.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΚΩΡΖΟΝ ΑΝΑΧΩΡΕΙ

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ Λόρδος Κῶρζον ἀναχωρεῖ ἐκ Λωζάνης διὰ Λονδίνον.

ΕΝΤΟΝΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Λόρδου Κῶρζον ἐκ Λωζάνης θὰ προηγηθῇ διάβημα τοῦ ἐν τῇ Συνδιασκέψει Γάλλου ἀντιπροσώπου κ. Μπομπάρ, ὁ ὁποῖος κατὰ διαταγὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Πουανκαρὲ θὰ δήλωσῃ εἰς τοὺς Τούρκους ὅτι οἱ Σύμμαχοι θεωροῦν τελεσιτικὸν τὸ συνταχθὲν σχέδιον τῆς εἰρήνης τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀποδεχθοῦν διότι ἄλλως θὰ φέρουν ἀκεραίας τὰς εὐθύνας τῶν συνεπειῶν τῆς ἀρνήσεώς των.

ΚΑΙ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΙΣΙΟΛΟΞΕΙ

Τηλεγραφεῖται ἐκ Λωζάνης, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος αἰσιοδοξεῖ διὰ τὴν κατάστασιν θεωρῶν βεβαιοτέρν θεωρίαν τῆς εἰρήνης.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΧΑΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΜΟΣΟΥΛΗΝ—ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕΝ ΗΜΕΙΣ

Ὁ ἐν Λονδίνῳ Κεμαλικὸς ἀντιπρόσωπος Ρεσάτ βέης ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Τοῦρκοι χαρίζουν εὐχαρίστως τὴν Μοσσούλην εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς ἡ Ἑλλὰς πολεμικὴν ἀποζημίωσιν 500 ἑκατομμυρίων χρυσῶν φραγκων.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΑΝΕΒΑΛΕ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν της ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Μοσούλης.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΔΙΑ ΤΑ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ἀσχολούμενος ἐπὶ τῆς Γαλλογερμανικῆς διαφορᾶς γράφει ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι ἕτοιμη νὰ συνθηκολογήσῃ.

Μ. ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Α. 1134 *ΑΘΗΝΑΙ, 22 Ἰανουαρίου ὥρ 6 μ. μ.*

Ἡ σημερινὴ «Ἑστία» ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Μερικαὶ Ἀλήθειαι» μακρὸν ἄρθρον ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνασκοπεῖται ἡ ἐνεστῶσαν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν γράφει σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὰ ἀκόλουθα: «....ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ καὶ μία ἄλλη ἀλήθεια ἀπολύτου ἀνακουφιστικότητος. Ἡ οἰκονομικὴ δυστροπία καὶ αἱ παντοειδεῖς στερήσεις ἃς ὑφιστάμεθα σήμερον, εἶναι ἀπείρως μικρότερα καὶ ὀλιγώτερα ἐκείνων τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ ἀναμένῃ ὅταν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μ. Ἀσίας, ἔβλεπε τοὺς ἀνθρώπους τῆς καταστροφῆς ἐμμένοντας εἰς τὴν Ἀρχήν.

Πρέπει κυρίως νὰ ἀντιληφθῶμεν τοῦτο. Ἐὰν ὁ Κεμὰλ δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἢ καὶ εἰς τὴν Λαμίαν. Ἐὰν ἡ λίρα δὲν ἔρθασεν εἰς 2000 καὶ 3000 δραχμάς. Ἐὰν τὸ κρέας δὲν στοιχίζει 500 δρ. καὶ τὸ ψωμὶ 10 0, Ἐὰν μιᾷ λέξει δὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην πρὸς ἣν μοιραίως φέρονται ὅλα τὰ ἠγεμονικὰ Κράτη, τοῦτο ὀφείλεται εἰ, τὸν ὑπέρχον πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἀπαράμιλλον αὐτοθυσίαν καὶ ἀποφασιστικότητα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν τὴν διοίκησιν συντάγματος καὶ ἀ νέλαβον εἰς τὰς σαβαρὰς των χεῖρας τὰ ἡνία τοῦ Κράτους, διὰ νὰ τὸ σταματήσουν εἰς τὸν ἀκατάσχετον πρὸς τὴν τελικὴν καταστροφὴν δρόμον τὸν ὁποῖον εἶχε πάρει.

Βέβαια γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἐὰν ἡ ἐπανάστασις ἤρχετο ἐνωρίτερον θὰ εὑρισκόμεθα σήμερον εἰς, πολὺ κλυδερὰν θέσιν. Ἀλλὰ ἡν ἐπαναστασιν ἐνωρίτερον ἠμποροῦσε καὶ ὅπρεπε νὰ εἶχε κάμῃ ὁ λαὸς; ἢ μᾶλλον ἔπρεπε νὰ εἶχον κάμει ἐκεῖνοι ἀκριβῶς οἱ ὁποῖοι ἀ τατηθέντες; ἔφεραν τὸ ἐθνικὸν κατάστασις.

*Ὁ σεραπὶς ἐ ε ν ε ε ὶ ἀ ε ῖ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε ε ε ὶ ε